

[Bernhard Baunsgaard.]

kasserne. Vi håber, at det sker gennem den ændring, som vi har fået gennemført, og som alene drejer sig om, at det bliver præciseret, at det skal ske i et samarbejde, og hvormed vi regner med, at vi har imødekommet det ønske, der har været fra pengeinstitutternes side, om, at de naturligvis må have ret til at vide, hvad det er, skattemyndighederne interesserer sig for af bankens papirer. Det sikres nemlig gennem kravet om samarbejde.

Og så kan jeg kun opfatte hr. Glistrups bemærkning om dette på én eneste måde, enten som en opfordring til ikke at samarbejde med landets lovlige myndigheder eller som et forsøg på at så tvivl om, hvorvidt bankernes personale vil gøre det. Jeg må sige, at jeg finder det under lavmålet, at et folketingsmedlem vil rejse enten denne tvivl eller ligefrem opfordre til, at man ikke skulle samarbejde med at overholde landets love. Det turde dog være bundrekord selv fra hr. Glistrups parti.

Jeg kan anbefale, at vi gennemfører den ændring, der er sket i lovforslaget med ændringsforslag nr. 4, som sikrer, at man på en efter samtlige oplysninger nemmere måde kan få kontrol uden at gå bankerne og sparekasserne og de andre pengeinstitutter for nær. Jeg kan også tiltræde, at man afviser det, synes jeg, forkerte angreb på den folkevalgte institution skatterådet.

Stetter (KF):

Udvalgsarbejdet har virket deprimerende på mig og jeg håber også på de øvrige liberalt indstillede udvalgsmedlemmer. At de socialistiske medlemmer af udvalget kan være glade, er en helt anden sag.

Forslaget indeholder et afgørende brud på bankhemmeligheden og dermed på den tillid, som nødvendigvis skal være til stede mellem et pengeinstitut og dets kunder. På trods heraf har udvalgets flertal presset og hastet forslaget igennem til denne anden behandling.

Jeg har flere gange fremsat ønske om at få økonomiministeren til samråd, fordi svaret for bank- og sparekassesystemet herhjemme sorterer under ham, men det er blevet afvist uden nogen begrundelse. Jeg har også flere gange forgæves opfordret ministeren for skatter og afgifter til at indlede

en forhandling med pengeinstitutterne om forslagens kontrolvirksomhed. Det har tidligere været en god skik, både under hr. Grünbaum og under hr. Anders Andersen, at ministeriet optog forhandling med de involverede parter, når det drejede sig om at ændre på et i forvejen hævdundet princip. Det er efter min mening en hånlige og en overfladisk behandling af en stor gruppe virksomheder, som bestemt aldrig har haft noget ønske om eller haft til hensigt at beskytte eventuelle skattesnydere.

Jeg må også kraftigt påtale, at ministeren ikke svarer på alle de spørgsmål, som stilles. Jeg kan henvise til svaret på spørgsmål 12. Det er muligt, at det af politiske grunde er bekvemt for ministeren at undlade at svare fyldestgørende, men det fritager jo ikke ministeren for, at han må have pligt til at afklare de forhold, som ønskes oplyst.

Så vidt jeg kan skønne, vil f. eks. tyske skatteydere have en bedre retsbeskyttelse end danske. Jeg må også skønne, at de omtalte forhold betyder, at f. eks. tyske skattemyndigheder i henhold til dobbeltbeskatningsaftalen kan opnå andre og flere oplysninger om danske skatteydere end om deres egne statsborgere. Det er ganske urimeligt, men som sagt, ministeren har ikke svaret på spørgsmålet. Jeg formoder, at ministeren ikke vil undskyldte sig med, at han er dækket af sit flertal, og jeg spørger derfor: hvad er årsagen til dette hastværksarbejde?

Endvidere har jeg et spørgsmål til ministeren i forbindelse med henvendelsen af 4. december fra Den Danske Bankforening, udvalgsbilag nr. 4. Bankforeningen kritiserer i slutningen af sin skrivelse, at ministeren i bemærkningerne til forslaget giver folketinget forkerte oplysninger vedrørende de i § 8 C anførte rammer og vedrørende § 6, stk. 3, der i henhold til Bankforeningens skrivelse alene omhandler pengeinstitutternes egne skattemæssige forhold. Denne alvorlige anmærkning til ministeren er ikke kommenteret i ministerens bemærkninger til udvalget på bilag 5. Jeg spørger: hvorfor?

Jeg ønsker forslaget sendt tilbage til fornyet udvalgsbehandling for at opnå følgende: for det første at vi får et samråd med økonomiministeren. Skiftende regeringer og medlemmer af dette folketing har henstillet til banker og sparekasser at ændre deres klassiske udlånsvirksomhed med, at man